6. Heyetlerle Görüşmeler

Mekke'nin Müslümanlar tarafından fethedilmesi sonucu Kureyş'in itaat altına alınması, onun ardından güçlü bir kabile olan Hevazin'in İslam'ı kabul etmesi, Medine'de bulunan Yahudilerin şehirden uzaklaştırılması ve Hayber'in fethedilmesi sonucu Yahudilerin etkisiz hâle getirilmesi gibi hadiseler Müslümanları Arap Yarımadası'nın en büyük gücü, Medine'yi de Hicaz'ın yeni siyasi merkezi hâline getirdi. Bu sebeple yarımadanın çeşitli bölgelerinde yaşayan Arap kabileleri, Hz. Peygamberi tanımak, yeni dini öğrenmek maksadıyla Medine'ye heyetler göndermeye başladılar. Hicri beşinci yıldan itibaren gelmeye başlayan heyetlerin dokuzuncu yılda sayısının yetmişe ulaşmış olması bu yılın elçiler yılı olarak anılmasına sebep olmuştu.[111]

Müzeyne, Temim, Ezd, Tay, Esed, Tağlib, Kinde, Sakif ve Kelb gibi kabileleri temsilen Medine'ye gelen heyetler, bir taraftan Müslüman olduklarını beyan ederek kabileleri adına siyasi bağlılıklarını ifade ediyor diğer taraftan İslam'ın hükümlerini öğreniyor ve geride kalanlara dinlerini öğretecek kişiler talep ediyorlardı. Heyet ve elçiler bazen sahabilerin evlerinde ağırlanıyor bazen de Suffe ve Mescid-i Nebi'nin avlusuna kurulan çadırlarda misafir ediliyordu. Dolayısıyla konakladıkları bu yerlerde Resulullah'ın[(s.a.v)] ahlak ve davranışlarına tanık olan heyetler sorular sorma ve cevap alma imkânına da sahip oluyorlardı. Hz. Peygamber, Medine'den ayrılırken onlara çeşitli hediyelerle birlikte bazılarına "emanname" ve kendilerine tahsis edilen arazileri bildiren bir yazı veriyordu. Müslüman olanlara zekât, Hıristiyan olanlara da cizye tahsildarı gönderiyordu.[112]

Elçiler yılında çok sayıda Arap kabilesinin Müslüman olduğunu beyan etmiş olmasına rağmen bazı bedevi kabilelerin İslam'ı gerçek anlamda kabul etmediğini daha ziyade Medine'nin siyasi otoritesini kabul etmek zorunda kaldığını Kur'an'ı Kerim şöyle açıklar: **"Bedeviler 'İnandık.' dediler. De ki: Siz iman etmediniz ama 'Boyun eğdik.' deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve elçisine itaat ederseniz Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir."**[113] Ayet-i kerimelerde de ifade edildiği gibi uzak bölgelerde yaşayan ve İslam dinini özümsemek ve inançlarını sağlamlaştırmak için yeterli zaman bulamayan bedevi kabileleri toplu bir şekilde Müslüman olduklarını açıklasalar da eski inanış ve geleneklerini terk edememişlerdir.[114]

Derkenar

Araplar yılların tayin ve tespitinde bazı meşhur olayları tarih başlangıcı olarak kabul etmişlerdir. Nitekim Ebrehe'nin Kâbe'yi yıkmaya geldiği yıla "âmü'l-fîl" adını vermişlerdir. Hz Ömer zamanında da hicret, tarih başlangıcı olarak benimsenmiştir. Bu dönemde hicretten sonraki yıllar bazı özel isimlerle anılmıştır. Bu sebeple hicretin birinci yılına "senetü'l-hicre" ikinci yılına savaşa izin verildiği için "senetü'l-emr" sekizinci yılına Mekke'nin fethine işaret etmek üzere "senetü'l-feth" ve dokuzuncu yılına gelen heyetlerin çokluğuna nispetle **senetü'l-vüfûd** denilmiştir.

(Mustafa Fayda, "Senetü'l-vüfûd", DİA, s. 520.)

AYETLERİN IŞIĞINDA

"Allah'ın yardımı ve zaferi geldiği ve insanların bölük bölük Allah'ın dinine girmekte olduklarını gördüğün vakit, Rabbine hamdederek O'nu tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir."

(Nasr suresi, 1-3. ayetler.)

111 bk. İbn Hişâm, es-Sîre, C 4, s. 205; Mustafa Fayda, "Senetü'l-vüfûd", DİA, C 36, s. 520-521.
112 bk. İbn Sa'd, et-Tabakât, C 1, s. 252-308; İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s. 254-255.
113 Hucurât suresi, 14. ayet.
114 bk. Âdem Apak, Siyer-i Nebî, s. 382.